

8 Σεπτεμβρίου 2020

Θείας Χάριτος Εμπειρίες, Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής (2)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Ιωσήφ Ησυχαστής](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Γέρ. Ιωσήφ Βατοπαιδινός](#) / [Έργα Γέρ. Ιωσήφ](#)

(+Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού)

ΕΠΙΣΤΟΛΙΜΑΙΑ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

Προς τον πολυαγαπητόν μου αδελφόν ο βίος του αείμνηστου μας πατρός Ιωσήφ του Ήσυχαστου, τελειώθεντος κατά την 15ην Αυγούστου 1959 εν τη Ιερά Νέα Σκήτη του Αγίου Παύλου εν Αγίω Όρει Άθωνος

I. Εισαγωγικά.

«Ω θάνατε, ως πικρόν σου το μνημόσυνον», κατά τον θεϊόν Σειράχ. Και παρ' όλον που δεν αρμόζει να το λέγωμεν εμείς οι χριστιανοί, εγώ το είπα διότι ήμουν λυπημένος που υστερήθηκα το πλέον αγαπητόν μου πρόσωπον εις αυτήν την παροικίαν μας. Και παρ' όλον που έτσι αισθάνομαι και διάκειμαι δια τον αγαπητόν μου Γέροντα, πολλάκις όταν έζη, τον ελύπησα και τον επίκρανα. Πάντοτε

αισθάνεται κανείς λύπην, όταν καταλάβη πως ελύπησε ένα πρόσωπον που το αγαπά. Και όταν συμβή να υστερηθή αυτό το πρόσωπον, τότε η λύπη του είναι μεγαλύτερα. Αυτά τα λέγω διά να μάθουν, αν είναι τρόπος, και άλλοι υποτακτικοί - και ιδίως όσοι αξιωθούν να εύρουν Γεροντάδες πραγματικά πνευματικούς- να είναι όσον το δυνατόν προσεκτικοί, διότι όταν απαρθή απ' αυτών ο προστάτης και οδηγός των, τότε θα πενθήσουν και θα κλάψουν ενθυμούμενοι την προτέραν των απροσεξίαν.

Στοχαζόμενος την θέσιν μου και το τι έχασα, και δη εις τας πονηράς ταύτας ημέρας, απεφάσισα να γράψω τουλάχιστον τον βίον του, όσον μπορέσω να θυμηθώ, για να έχω καν αυτήν την παρηγορίαν, εφ' όσον δεν πρόκειται εδώ πλέον να τον ξαναδώ. Πράγματι, ο πρώτος μου σκοπός είναι αυτός· αλλά και οι πρόχειροι επικριταί και κατήγοροι του συγχρόνου μοναχισμού και του ιερού μας τούτου Τόπου θα μάθουν, εάν θέλουν, ότι εις όλας τας γενεάς και εποχάς υπάρχουν άνθρωποι πραγματικά θεοφοβούμενοι που αγάπησαν ολοψύχως τον Θεόν.
[\(περισσότερα...\)](#)